

Overenskomster har forpligtet sig til at løse gennem Anvendelsen af en særlig Behandling ved Domstol eller Voldgiftsret, jfr. saaledes særlig dansk-islandsk Forbundslovs § 17, skal behandles i Henhold til Bestemmelserne i disse Overenskomster.

Meningsforskelligheder vedrørende Fortolkningen af denne Overenskomst skal afgøres af den faste mellemfolkelige Domstol.

Artikel 2.

De kontraherende Parter forpligter sig til at henvise til Voldgiftsbehandling ifølge nedenstaaende Bestemmelser alle andre end de i Artikel 1 nævnte Tvistigheder. Forinden en Sag gøres til Genstand for Voldgiftsbehandling, vil Parterne efter at have forelagt Spørgsmaalet til Drøftelse i det dansk-islandske Nævn søge Sagen henvist til Undersøgelses- og Forligsbehandling af et særligt dertil nedsat Forligsnævn eller Forligsmæglere.

Parterne er enige om, at Tvistigheder, som omhandles i denne Artikel, skal afgøres efter Grundsætningerne for Ret og Billighed.

Artikel 3.

Forsaavidt Parterne ikke træffer anden Overenskomst, skal Voldgiftsretten til Behandling af Tvistigheder ifølge Artikel 2 i denne Overenskomst nedsættes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Afsnit IV, Kapitel II, i Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 til Afgørelse ad fredelig Vej af mellemfolkelige Tvistigheder.

Artikel 4.

I det Omfang. Parterne ikke har truffet anden Bestemmelse angaaende Behandling ved Voldgift, skal Bestemmelserne i Afsnit IV, Kapitel III i Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 til Afgørelse ad fredelig Vej af mellemfolkelige Tvistigheder komme til Anvendelse.

Saafernt saadan Voldgiftsaftale som omhandlet i den nævnte Haagerkonvention ikke undertegnes inden 6 Maaneder, efter at den ene Part overfor den anden har fremsat Begæring om Tvistighedens Henvisning til

bundið sig til að útkljá með sérstakri dóms- eða gjörðardómsmeðferð, sbr. sérstaklega 17. grein íslenzk-dönsku sambandslaganna, skulu sæta þeirri meðferð, sem ákvæði þessara samninga mæla fyrir um.

Ágreiningur um skilning á samningi þessum skal úrskurðaður af fasta alþjóðadómstólnum.

2. grein.

Samningsaðilarnir skuldbinda sig til að láta allar aðrar deilur en þær, sem nefndar eru í 1. grein, sæta gjörðardómsmeðferð samkvæmt eftirfarandi ákvæðum. Áður en gjörðardómsmeðferð hefst, munu aðilarnir, eftir að hafa borið málið undir íslenzk-dönsku sambandslaganefndina, leitast við að vísa málinu til rannsóknar og sáttameðferðar fyrir sérstakri þartil útnefndri sáttanefnd eða sáttasemjara.

Aðilarnir eru ásáttir um, að deilur þær, sem þessi grein fjallar um, skulu leystar á grundvelli réttlætis og sanngirni.

3. grein.

Sé ekki öðruvísi umsamið, skal gjörðardómur sá, er fer með deilumál samkvæmt 2. grein þessa samnings, útnefndur í samræmi við ákvæði IV. þáttar II. kapitula Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907 um jöfnun deilumála milli ríkja með friðsamlegum hætti.

4. grein.

Að svo miklu leyti, sem aðilarnir taka ekki aðra ákvörðun um gjörðardómsmeðferð, skulu ákvæðin í IV. þætti III. kapitula Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907 um jöfnun deilumála milli ríkja með friðsamlegum hætti koma til framkvæmda.

Verði slíkt gjörðardómssamkomulag, sem umræðir í nefndri Haagsamþykkt, ekki undirritað áður en 6 mánuðir eru liðnir frá því annar aðilinn bar upp við hinn tilmælum að deiluatriðinu skuli vísa til gjörðari